

CURIERUL JUDICIAR

DOCTRINĂ — JURISPRUDENȚĂ — ECONOMIE POLITICĂ — FINANȚE

DIRECTOR : D. CHEBAPCI

APARE ODATĂ PE
SĂPTĂMÂNĂ

PROPRIETAR : I. S. CODREANU

ABONAMENTUL

Pe an 30 Lei
Pe 6 luni 16 »
Pe 3 luni 8 »

Studentii plătesc pe jumătate

Pentru străinătate se adaugă portul

Abonamentele se plătesc tot-d'una înainte

REPRODUCȚIA INTERZISĂ

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA

BUCURESCI

91,— Oheul Dâmboviței —91.

Vis-à-vis de Palatul Justiției

Un număr vechiu 2 Lei

 Cine primește două numere consecutive din acest ziar se consideră ca abonat.

S U M A R

Jurisprudența Română :

Inalta Curte de casație, secția I: *Ministerul de finanțe cu Smaranda O. Lungu.*

Idem secția II: *Lazăr Predingher cu Schwab & Comp.*

Curtea de apel, secția I: *Anton Vetra cu G. A. Barozzi și alții.*

Idem secția III: *N. Predescu cu Judele sindic al falimentului Reiss și cu firma Photino și Ciricliano.*

Tribunalul Ilfov, secția II: *Fenereta Stârcea și Maior P. Nedelcoviți cu Ioan Gheșoff.*

Idem, secția III: *Anton Vetra cu George A. Barozzi și alții.*

Judecătoria Ocolului Giurgiu: *Maria G. Mirodot cu Teodora Ilie Gheorghiu.*

Informațiuni.—Bibliografii.

JURISPRUDENȚA ROMÂNĂ

INALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE, SECȚIA I

Audiența de la 2 Aprilie 1897

Președenția D-lui GR. LAHOVARI, Președinte

Ministerul de finanțe cu Smaranda O. Lungu

Din momentul ce înstrăinarea de bună voe a pământurilor date sătenilor după legea rurală este permisă către comună sau către un alt sătean cultivator de pământ neîmproprietarit, urmează de aci că și vânzarea silită a acestor pământuri se poate face, cu condițiune însă ca tribunalele de urmărire să nu primească între adjudecări de cât persoanele cărora legea rurală din 1864 și cea interpretativă din 1879 le dă dreptul de a cumpăra pământuri date după legea rurală.

Decisiunea No. 143/97.—Casată, în urma recursului făcut de Ministerul de finanțe, decisiunea Curții de apel din Iași, secția II, cu No. 17/96, dată în proces cu Smaranda O. Lungu.

Curtea,

Ascultând citirea raportului făcut în cauză de d-l consilier Ch. Pherekyde;

Pe d. D. Carp, avocatul Ministeriului de finanțe, în desvoltarea motivelor de casare, în lipsa intimatei;

Deliberând,

Asupra motivului de casare invocat:

«Exces de putere și violarea art. 132 din Constituție, de oare-ce acest articol a prelungit numai termenele inalienabilității pământurilor date țăranilor, dându-i și un caracter constituțional, fără însă ca să modifice art. 7 din legea rurală de la 1864 și art. 1 din legea din 1879, după care pământurile rurale se pot înstrăina către comună sau către sătenii».

Având în vedere decisiunea supusă recursului din care rezultă că cerându-se de Casierul general de Roman, punerea în vânzare a pământului rural aparținând, Smarandei O. Lungu pentru că datora Statului din contribuțiunii suma de 118 lei, atât Tribunalul Roman cât și Curtea de apel din Iași, au respins această cerere, de oare-ce aceste pământuri ar fi devenit absolut inalienabile în urma art. 132 din Constituțiunea de la 1884;

Considerând că prin acel articol 132, Constituanta din 1884, a menținut inalienabilitatea pământurilor rurale, cu excepțiunile prevăzute în legea din 1864 și cea interpretativă din 1889, că prin aceasta nu a voit a face de cât să se dea inalienabilității pământurilor acestora, un caracter constituțional, și să prelungească termenul fixat al stărei de inalienabilitate, fără ca să oprească pe sătenii a înstrăina pământurile lor, comune sau altor sătenii, în condițiunile prevăzute de acele legi anterioare, după cum aceasta rezultă clar atât din debaterile ce au avut loc în parlament, cu ocaziunea votării menționatului articol, cât și din însuși textul acestui articol;

Considerând că din momentul ce vânzarea de bună-voe a pământurilor date după legea rurală, este permisă în principiu, e incontestabil că și vânzarea silită a acestor pământuri se poate face cu condițiune însă ca Tribunalele de urmărire, să nu primească de adjudecări, de cât persoanele cărora legea din 1864 și cea interpretativă din 1879, le permiteau a cumpăra pământuri date de aceste legi.

Pentru aceste motive, casează.

INALTA CURTE DE CASAŢIE ŞI JUSTIŢIE, SECŢIA II

Audiența de la 13 Maii 1897

Președenția D-lui N. MANDREA, Președinte

Lazăr Predingher cu Schwab & C-nie

Convențiune. — Vînzare. — Obligațiune. — Firmă socială. — Vînzare cu plată la termen. — Dacă partea ce nu'și mai poate îndeplini obligațiunea sa poate pretinde ca cea-l-altă parte să și îndeplinească obligațiunea sa. — (Art. 969, 1020 și 1323 din codul civil).

Societate comercială. — Lichidațiune. — Ce operațiuni pot face lichidatorii. — (Art. 203 și 205 din codul nou comercial).

1) Partea contractantă, în privința căreia cea-l-altă parte nu'și îndeplinește obligațiunea sa, nu poate fi silită să și îndeplinească ea obligațiunea sa față de această parte.

Ast-fel, comerciantul care vinde o cantitate de marfă oare-care unei firme asociate cu condițiune ca plata acelei mărfi să se facă după un termen oare-care, de la predarea mărfii printr'un accept dat de către firma asociată nu poate fi silit, în cas când înainte de predarea mărfii și de expirarea acestui termen unul din asociații firmei a încetat din viață și firma este în lichidațiune, să libereze marfa unui coasociat al firmei în aceleași condițiuni, adică ca plata să se facă într'un termen oare-care, întru cât față de vînzător, cumpărătorul nu'și mai poate îndeplini obligațiunea sa, și anume aceea de a'ri da un accept din partea firmei de oare-ce firma socială este în lichidațiune.

2) Lichidatorii unei societăți nu pot întreprinde nici o operațiune nouă de comerț, putînd numai să termine operațiunile începute și cari tind la lichidarea societății.

Decisiunea No. 106/97. — Respingerea recursului făcut de Lazăr Predingher contra decisiunii Curții de apel din Galați, secția I, cu No. 4/97, dată în proces cu Schwab & C-nie.

Curtea,

Ascultînd citirea raportului făcut în cauză de d-l consilier M. Poenaru Bordea;

Pe d-l avocat C. Alexiu, din partea recurentului, în dezvoltarea motivelor de casare;

Pe d-l V. Macri, avocatul părții intimată, în combateri;

Deliberînd,

Asupra primului motiv de casare:

«Violarea art. 969 și 1323 c. civ. Curtea admite că vînzătorul Schwab & Comp de și acordase cumpărătorului Predingher & Comp termen de plată, nu era dator să facă predarea de cât contra plății comptant, de oare-ce firma Predingher & Comp în urma vînzării intrase în lichidațiune prin moartea unuia din asociații, art. 1323 c. civ. nu stabilește această excepțiune la principiul general exprimat prin art. 969 c. civ. după care convențiunile au putere de lege între părți de cât în casuri anume determinate prin acest articol, casuri în care nu este coprinsă lichidațiunea unei societăți».

Avînd în vedere decisiunea supusă recursului din care rezultă că între firma Schwab & Comp intimată de azi și casa L. Predingher & Comp intervine o con-

vențiune prin care cea dintîiu vindea celei de a doua o cantitate de 7—800 tone cărbuni, cu condițiune ca plata să se facă după cinci luni de la predarea cărbunilor, prin accept dat de firma Predingher & Comp; că mai nainte de expirarea termenului stabilit pentru executarea acestei convențiuni, unul din asociații firmei Predingher & Comp, încetînd din viață, tribunalul ordonă lichidarea acestei societăți;

Că în acest interval recurentul de azi, coasociatul firmei în lichidație, amintește vînzătorului Schwab & Comp de a executa convențiunea, la care cerere această din urmă casă declară că e gata de a executa vînzarea făcută cu condițiune însă, ca plata să fie «comptant» de oare-ce firma Predingher către care se obligase încetase de a mai exista, fiind în lichidațiune;

Considerînd că Curtea constată în fapt că din moment ce firma Predingher numai exista, casa Schwab & Comp, numai era ținută ai preda cărbunii vînduți, de îndată ce această firmă, nu'și mai putea executa obligațiunea în privința plății prețului, prin darea unui accept de către acea firmă, iar nu numai de către un singur coasociat, prin urmare casa Schwab nu poate fi în culpă, și obligată a plăti daunele interese pretinse de recurent, căci partea în privința căreia cea-l-altă parte, nu'și îndeplinește obligațiunea, nu poate fi silită de a'și îndeplini obligațiunea sa, vis-à-vis de acea parte (1020 c. civ.);

Că casa Schwab mai cu seamă nu poate fi în culpă de oare-ce la somațiunea făcută firmei Predingher în lichidație, că cărbunii nu'î poate preda de cât contra prețului comptant, nu răspunde nici fostul coasociat, recurentul de azi, nici lichidatorul firmei;

Considerînd că art. 1323 c. civ. care este o excepțiune la principiul pus în art. 969 c. civ., prevede cazul când cumpărătorul a căzut în faliment, sau în nesolvabilitate, atunci vînzătorul nu va mai fi dator să facă predarea, chiar dacă ar fi dat un termen pentru plată;

Că în specie nu se putea aplica acest articol, de oare-ce, nu recurentul era cumpărătorul cărbunilor, ci firma Predingher & Comp care nu mai exista, și care prin urmare, nu 'și putea la rîndul ei, executa obligațiunea de a da intimătei, un accept semnat de firmă.

Că ast-fel motivul e neîntemeiat.

Asupra motivului al II-lea:

«Violarea art. 203 și 205 c. com. Curtea declară că lichidatorul firmei Predingher & Comp nu putea să libereze cambie pentru prețul cărbunilor de predat, conform convențiunii, după art. 203 cod. com. sunt interzise lichidatorului, numai noile operațiuni de comerț, iar prin art. 205 cod. com. i-se permite a termina operațiunile începute, și chiar a contracta obligațiuni cambiale pentru lichidarea lor, și prin urmare în speță fiind vorba de executarea unei convențiuni formată înainte de intrarea firmei Predingher & Comp în lichidare, Curtea a făcut o greșită interpretare a menționatelor texte.»

Considerînd că după art. 203 cod. com. lichidatorii, unei societăți nu pot întreprinde nici o operațiune nouă de comerț, iar prin art. 205 se prevede că ei vor putea să termine operațiunile începute care tind la lichidarea societății;

Considerând că Curtea constată în fapt, asupra căror constatări Casația nu are dreptul de censură ;

Că liquidatorul firmei Predingher prin faptul liberării acceptului de plată, pentru achitarea prețului cărbunilor, sau primind condițiunea pusă de vânzător ca plata să fie comptant, ar fi întreprins o nouă operațiune ;

Că ast-fet de și convențiunea între firma Predingher intimată a fost formată, înainte de intrarea în liquidare însă liquidatorul nu putea executa această convențiune, de oare-ce ar fi întreprins prin aceasta o nouă operațiune de comerț și ast-fel, și acest motiv e neintemeiat ;

Că de altmintrelea, liquidatorul care continuă firma Predingher nici nu a cerut el executarea convențiunii și nici nu a răspuns la somațiunea intimată că nu-i poate preda, cărbunii de cât comptant.

Pentru aceste motive, Curtea, respinge.

CURTEA DE APEL DIN BUCURESCI, SECȚIA I

Audiența de la 11 Iunie 1897

Președenția D-lui SC. POPESCU, Consilier

Decisiunea civilă No. 137

Anton Vetra cu G. A. Barozzi și alții

Substituțiune fideicomisariă. — Testament. — Legatar universal. — Soțul legatar universal. — Dorința testatorului ca dacă la moartea legatarului universal s'ar mai găsi ceva din averea testată, această avere să revină la rudele sale de sânge. — Dacă constituie o substituțiune fideicomisariă.

Nu există substituțiune fideicomisariă când prin nici una din dispozițiunile unui testament nu se impune legatarului universal obligațiunea de a conserva averea testată spre a o remite altei persoane la moartea sa.

Ast-fel când prin testament un soț lasă pe cel'alt soț legatar universal, cu obligațiune de a achita oare-căr legate particulare, arătându-și ce anume avere să înstrăineze pentru achitarea acestor legate, și când prin același testament și exprimă dorința ca cea ce se va mai găsi din această avere la moartea soțului său legatar universal, să revină la rudele sale de sânge (ale testatorului) fără însă a opri pe legatarul său universal de a dispune cum va voi de averea ce i se testează, această dorință nu constituie o substituțiune fideicomisariă, și deci testamentul este valabil.

S'au ascultat: d-nii avocați I. N. Lahovari și Gr. Vulturescu din partea apelantului Anton Vetra, precum și d-nii avocați M. D. Sipsom și Em. M. Porumbaru, din partea intimatului G. A. Barozzi și a celor-l'alți intimăți.

S'a ascultat d-l procuror de secțiune N. Zamfirescu în concluziuni, fiind minori în cauză.

Având în vedere apelul făcut de Anton Vetra contra sentinței civile a trib. Ilfov secția III cu No. 318/96 1) prin care i s'a respins ca nefondată acțiunea intentată anularea testamentului defunctei Anastasia G. Barozzi.

Având în vedere că motivul pe care se întemeiază

această acțiune, susținut și în apel este că testamentul ar conține o substituțiune fideicomisariă ;

Având în vedere că prin testamentul său cu data 9 Septembrie 1895 autentificat în aceeași zi de trib. Ilfov, secția de notariat sub No. 8060, defuncta Anastasia G. Barozzi lasă ca moștenitor pe toată averea sa, pe soțul său G. A. Barozzi, cu sarcina de a plăti legatele indicate la No. 1, 2, 4, 5, 7 și 8, iar prin art. 3 și 9, testatoarea indică ce avere să se vândă pentru achitarea unora din aceste legate, prin art. 4 și 5 mai lasă soțului și usufructul legatelor arătate sub acele articole pe timp cât va trăi, iar prin art. 6 și 11 dispune ca tot ce va rămânea din averea sa, se va moșteni după moartea soțului său de rudele de sânge ale testatoarei ;

Având în vedere că prin nici una din dispozițiunile testamentului nu se impune legatarului universal (soțului) obligațiunea de a conserva și remite, condițiuni fără care nu poate fi vorba de o substituțiune fideicomisariă, că dacă prin art. 3 și 9 se indică legatarului universal, averea ce trebuie să vândă pentru plata unor asemenea legate, prin aceasta nu i se ridică dreptul de a dispune de restul averii cum dânsul va voi ; că ceea ce confirmă pe deplin acest lucru este că soțul se lasă moștenitor al întregii averi, fără nici un fel de control și testatoarea nu înțelege a lăsa rudelor sale de sânge, de cât restul averii ce va rămânea după moartea soțului ei ; că totul dar se reduce la un simplu desiderant, la o obligațiune morală pentru soț de a transmite rudelor ei restul averii de care dânsul nu va fi dispus în viață, fără obligațiunea juridică de a conserva ; cu alte cuvinte soțul are facultatea ilimitată de a dispune de avere cum va voi, și dacă va cheltui tot, rudele testatoarei nu au a culege nimic la moartea lui. Orî o atare dispozițiune este permisă ; că constituie ceea ce se chiamă legat de residio sau de eo quod supererit, iar nici de cum o substituțiune fideicomisariă ; Că aceasta a fost intențiunea testatoarei, mai reese și din împrejurarea că prin art. 10 lasă soțului un legat singular, de și el era instituit legatar universal. Aceasta înseamnă că testatoarea știind că dispozițiunea universală era afectată de sarcina de rezidio a voit acest legat să aparțină în plină proprietate soțului, cu alte cuvinte să nu treacă la rudele ei cu cea-l'altă avere dacă va mai rămânea ; Că dar pentru aceste motive și cele din sentința apelată, pe care Curtea le adoptă în totul, nefiind vorba de o substituțiune prohibită, motivul de nulitate invocat urmează a fi înlăturat ;

Considerând în subsidiar s'a cerut anularea legatului universal ca făcut sub o condițiune contrarie ordinei publice întru cât testatoarea prin art. 6, dispune ca tot ce va rămânea din averea sa să se moștenească după moartea soțului său de rudele sale de sânge cari se vor găsi atunci în grad succesibil ; cu alte cuvinte că testatoarea a schimbat ordinea regulată a succesiunilor, de oare-ce institue moștenitori succesibili care nu există poate în momentul morții sale ;

Având în vedere că art. 6 este modificat prin art. 11 unde testatoarea dispune de restul averii ce va rămânea după moartea soțului său în favoarea familiei sale, fără a mai adăoga, cum zice la art. 6 care se vor găsi atunci în grad succesibil, așa în cât nici mai poate fi

1) A se citi această sentință în pag. 221 a acestui ziar.

vorba de o condițiune contrarie ordinei publice, că în definitiv chestiunea de a se ști la care rude are a reveni legatul de rizidio, e supusă condițiunii dacă va mai rămâne ceva la moartea legatarului universal și care nu se poate ridica de cât la acea epocă.

Pentru aceste motive, redactate de d-l consilier Sc. Popescu ;

Respinge apelul făcut de Anton Vetra în contra sentinței cu No. 318 din 1895 a tribunalului Ilfov secția III.

(ss) Sc. Popescu, V. Bossy, I. E. Dobrescu.

(s) Grefier, N. Brătianu.

CURTEA DE APEL DIN BUCUREȘTI, SECȚIA III

Audiența de la 24 Iunie 1897

Președenția d-lui G. N. BAGDAT, Președinte

Decisiunea comercială No 48

N. Predescu cu judele sindic al falimentului Reiss și cu firma Photino și Ciričliano.

Locațiune. — Locațiunea de către un comerciant a unui local pentru comerțul său. — Dacă acest contract de locațiune este comercial sau civil.

Obligațiune comercială. — Codebitorii. — Solidaritate. — Art. 42 codul comercial.

1) *Contractul de locațiune al imobilului în care comerciantul și va instala stabilimentul său comercial sau o fabrică a sa, este un contract comercial iar nu civil.*

2) *Codebitorii în obligațiunile comerciale sunt înu și solidaricește afară de o stipulațiune contrariă.*

S'a ascultat : d-nii avocați Barbu Păltineanu și C. G. Disescu, din partea apelantului N. Predescu, d-nul avocat I. Mitilineu, din partea judecătorului sindic, și d-l avocat G. Angelescu, din partea firmei Photino și Ciričliano.

Curtea deliberând,

Asupra apelului făcut de către N. Predescu în contra sentinței cu No. 685/97 a tribunalului Ilfov, secția comercială, prin care i s'a admis numai în parte acțiunea ce a făcut în contra firmei comerciale Photino et Ciričliano și în contra lui E. Reiss ;

Având în vedere susținerile părților și actele prezentate ;

Având în vedere că N. Predescu prin acțiunea ce a introdus în justiție, tinde ca :

1) Să se desființeze cu începere de la 23 Aprilie 1897 și cu esecutiua provisorie, contractul de locațiune cu data 18 Octombrie 1895, relativ la imobilul din Calea Rahovei No. 4, intervenit între apelant și intimații Photino et Ciričliano și Reiss.

2) Să fie condamnați intimații Photino et Ciričliano să-i plătească suma de 3000 lei chiria pe semestru S-tu Dumitru 1896 — S-t Gheorghe 1897 ; de oare-ce față de E. Reiss, căzut în faliment, a fost verificat și admis la masa credală cu această sumă.

3) Să fie condamnați toți intimații ca în mod solidar să-i plătească alți 3000 lei care represintă chiria aceluiași imobil pe semestrul viitor, timp necesar unei noi închirieri.

4) Să mai fie condamnați intimații în mod solidar, să-i plătească lei 1000, sumă necesară pentru a se readuce grajdul, șopronul și oadaia de vizitiu în starea care erau mai înainte de a intra intimații în folosința acestui imobil.

În ceia ce privește primul cap de cerere :

Având în vedere că prin contractul cu data 18 Octombrie 1895 necontestat de intimați se stabilește că intimații au luat cu chirie de la apelant imobilul din Calea Rahovei No. 4 cu dependenți pe termen de trei ani cu preț de 6000 lei anual, plătit în două căștiuri, adică jumătate la 23 Martie și jumătate la 23 Septembrie ale fie-cărui an ;

Având în vedere că prin recunoașterea intimaților s'a stabilit în justiție că chiria imobilului în chestiune nici până la 18 Octombrie 1896 data intentării acțiunii nu fusese plătită pentru semestru Sf. Dumitru 1896 — Sf. Gheorghe 1897, plată care urma să se facă la 23 Septembrie, ast-fel fiind cererea de desființarea contractului este întemeiată întru cât locatarii nu și-au îndeplinit una din principalele obligațiuni aceia de a plăti chiria pe termenul statornicit prin contract.

În ceia ce privește cel d'al doilea cap de cerere :

Având în vedere că N. Predescu, apelantele a declarat în instanța apelului că și-a primit chiria ce i se datora, prin urmare acest cap de cerere urmează să fie exclus din discuțiune.

Asupra celui d'al treilea cap de cerere :

Având în vedere contractul de locațiune ;

Având în vedere că imobilul în chestiune a fost luat cu chirie de intimați pentru a instala într'ensul o fabrică de încălțăminte ;

Având în vedere că primul act ce fie-care comerciant trebuie să facă este de a se asigura de localul în care trebuie să-și exercite profesiunea sa, prin urmare contractul de locațiune al imobilului în care comerciantele își va instala fabrica, este un contract comercial, iar nu civil ;

Având în vedere că conform dispozițiilor art. 42 din cod. comercial codebitorii în obligațiunile comerciale sunt ținuți solidaricește afară de stipulațiune contrarie care în speță n'a existat ;

Având în vedere că Curtea în aprecierea sa, găsește că termenul de șase luni este necesar pentru o nouă închiriere ținând socoteala de felul clădirii, situațiunea ei și starea în care a fost lăsată după ce s'a mutat fabrica ce se instalase acolo, prin-urmare suma de 3000 lei cerută de apelant la prima instanță nu este exagerată ;

Având în vedere însă că însuși apelantele declară, că în acest interval a închiriat câte o cameră așa cum se găsea, la patru deosebiți locatari, de la care în totul a primit ca chirie suma de 1025 lei, că a mai primit, tot în socoteala acestui cap de cerere, de la sindicul falimentului E. Reiss suma de 250 lei care însumate dau cifra de 1275 lei prin urmare ceia ce în mod so-

lidar urmează să mai plătească apelantului în comptul acestui cap de cerere este suma de 1725 lei.

Asupra celui d'al patrulea cap de cerere :

Având în vedere că intimații sunt ținută a readuce imobilul în starea în care se găsea înainte de a li se închiria ;

Având în vedere raportul expertului dat asupra sumei necesare pentru această lucrare ;

Având în vedere că Curtea în aprecierea sa, găsește că suma de 600 lei, este suficientă pentru facerea acestei reparațiuni ;

Având în vedere că la această despăgubire sunt ținută în conformitate cu dispozițiunile art. 42 c. com. toți intimații în mod solidar ;

Având în vedere că apelantele declară în instanță că în comptul acestui cap de cere a primit deja de la sindicul falimentului E. Reis, suma de 300 lei, așa că numai restul de 300 lei urmează să mai fie plătit.

Pentru aceste motive, admite apelul lui N. Predescu.

(ss) G. N. Bagdat, D. Giugaru, C. G. Dâmboviceanu.

TRIBUNALUL JUDEȚULUI ILFOV, SECȚIA II

Audiența din 22 Iulie 1897

Președenția D-lui VICTOR MICLESCU, Membru

Sentița civilă No. 477

Fenareta Stârcea și Maior P. Nedelcovici contra lui Ivan Gheșoff legatarul universal al lui Evloghie Gheorghieff.

Sequestru judiciar.— Ce fel de măsură este.— Când trebuie ordonat.

Sequestrul judiciar fiind o măsură conservatorie nu trebuie să fie acordat în judecată de cât în casuri grave.

Ast-fel, judecata nu poate ordona un sequestru judiciar de cât asupra unui imobil sau a unui lucru mobil pentru a cărui proprietate ori posesiune se judecă două sau mai multe persoane, nu și când se judecă pentru plata unei sume de bani ce ar fi rezultând dintr'o pretinsă tovrărășie.

S'au ascultat : d-l avocat Cernea pentru reclamanții Stârcea și Nedelcovici, și d-l avocat Al. Vericeanu pentru intimatul Gheșoff.

Tribunalul deliberând,

Având în vedere acțiunea intentată de d-na Fenareta Stârcea și Maior P. Nedelcovici prin petiția înregistrată la No. 14564/97 în contra d-lui Gheșoff ca legatar universal al averii decedatului Evloghie Gheorghieff ;

Având în vedere, că, reclamanții prezenți azi în instanță reprezentați prin apărătorul lor, cer înființarea unui sequestru judiciar pe averea rămasă de la decedatul Evloghie Gheorghieff pentru a se garanta drepturile ce le ar avea decurgând din acțiunea intentată, contra lui Evloghie Gheorghieff și continuată în persoana legatarului său universal ;

Având în vedere, că, conform art. 1632 judecătorul nu poate ordona sequestru judiciar de cât asupra unui

imobil sau a unui lucru mobil pentru a cărei proprietate ori posesiune, se judecă două sau mai multe persoane;

Considerând că, dacă termenii din acest text de lege nu trebuiesc interpretați într'un mod restrictiv totuși de oare-ce sequestrul judiciar este o măsură extremă, care privează pe proprietari pentru un timp nedeterminat de exercițiul și de bucurarea drepturilor lor și prin consecință nu trebuie să fie acordat de judecător de cât în casuri foarte grave și anume : când proprietatea ar fi contestată sau exercițiul său ar prezenta pericol, așa în cât răul ar deveni ireparabil ;

Considerând că, în speță nu e vorba de proprietatea sau posesiunea unui lucru mobil sau imobil, ci este vorba de plata unei sume de bani, rezultând dintr'o pretinsă tovrărășie, dintre Evloghie Gheorghieff și Nedelcovici ;

Considerând în fine că de și judecătorul nu are a se ocupa de serioșitatea procesului pendinte între părți, totuși poate constata oportunitatea unui sequestru judiciar, care de și este o măsură, conservatorie, nu trebuie a fi însă vexatorie ;

Pentru aceste motive redactate de d-l supleant N. C. Schina.

Respinge ca neîntemeiată cererea de a se înființa sequestru judiciar pe averea rămasă pe urma defunctului Evloghie Gheorghieff.

(ss) V. Miclescu, N. C. Schina.

(ss) p. greșier, Sfetcu.

TRIBUNALUL JUDEȚULUI ILFOV, SECȚIA III

Audiențele din 30 Mai și 1 Iunie 1896

Președenția D-lui V. MICLESCU, Membru

Sentița civilă No. 318

Anton Vetra cu George A. Barozzi și alții.

Testament.— Interpretarea voinței testatorului.— Cum se face.

Testament.— Dispozițiuni îndoelnice.— Cum se interpretă.

Testament. — Substituțiune fideicomisariă. — Când există substituțiune fideicomisariă.— Soțul legatar universal.— Dorința testatorului că dacă la moartea legatarului universal s'ar mai afla ceva din averea testată, această avere să treacă la rudele sale de sânge.— Dacă această dorință constituie o substituțiune fideicomisariă.

1) *Interpretarea voinței testatorului trebuie să se facă căutând a se lămuri termenii întrebuițați prin coprinsul dispozițiunii, iar dispozițiunile prin înțelesul general al actului.*

2) *Dispozițiunile îndoelnice dintr'un testament trebuiesc interpretate în sensul menținerii acelor dispozițiuni.*

3) *Pentru-ca o dispozițiune testamentară să conțină o substituțiune fideicomisariă trebuie să coprindă o îndoită liberalitate, având de obiect aceleași bunuri, făcută în folosul a două persoane deosebibile : instituitul și substituitul și aceste două liberalități să fie legate între ele printr'o trecere de timp ; afară de acestea, dispozițiunea testamentară trebuie să stabilească între instituit și substituit o ordine succesivă în așa mod ca al doilea gratificat (substituit) să moștenească pe cel d'entăiu gratificat (instituit) în*

urma morței acestuia, și să coprindă pentru instituit obligațiunea de a păstra și de a remite bunurile substituitului.

Ast-fel, nu există o substituțiune fideicomisariă când printr'un testament un soț, ce lasă pe soțul său legatar universal însărcinându-l de a achita oare-cari legate particulare din produsul înstreinării unor anumite bunuri, își exprimă dorința ca ceea ce ar rămânea din averea sa la moartea soțului legatar universal să revină la rudele sale de sânge (ale testatorului), fără însă a opri pe legatarul său universal de a dispune cum va voi de averea ce-i testează.

S'au ascultat: d-l avocat Gr. Vulturescu, din partea reclamantului Anton Vetra, precum și d-nii avocați Em. M. Porumbaru și M. D. Sipsom, din partea intimatului G. A. Barozzi și acelor-alții;

S'a ascultat d-l avocat Gh. Stroescu, care a ocupat fotoliul Ministerului public, în concluziuni, fiind minor în cauză.

Tribunalul deliberând,

Având în vedere acțiunea intentată de Anton Vetra prin petițiunea înregistrată la No. 11640/95 în contra d-lor George A. Barozzi, Eleonora Cojocăreanu, Elisa Cojocăreanu, Titina Mihailidi, Alexandrina Dumitrescu, Constantin Sterescu, Sița Sterescu, minora Natalia Sli-vici, minorul George Ionescu, Nicolae Varlam, Primăria Capitalei, Ministerul Instrucțiunii Publice și Primăria com. Slăvești;

Având în vedere susținerile terților și concluziunile reprezentantului Ministerului public în care a conchis la respingerea acțiunii;

Având în vedere că obiectul acestei acțiuni este de a se anula testamentul defunctei Anastasia G. A. Barozzi de oare-ce coprinde o substituțiune fideicomisariă;

Având în vedere coprinsul testamentului prin care defuncta Anastasia G. Barozzi, lasă moștenitor pe toată averea sa mișcătoare și nemișcătoare fără nici un control pe soțul său G. A. Barozzi, puindu-i următoarele sarcini:

La punctul 1 și al 2-lea două legate singulare, la punctul al 3-lea testatoarea dispune ca soțul să vînză pădurea și toate peticele de moșie rămase de la tatăl său și sora sa și să achite aceste legate; la punctul al 4-lea și 5 iarăși 2 legate, prin care lasă usufructul unei porțiuni din avere soțului pe tot timpul cât va trăi, iar nuda proprietate altor persoane;

La punctul 6 dispune tot ce va rămânea din averea mea se va moșteni după moartea soțului meu de rudele mele de sânge, care se vor găsi atunci în grad succesibil.

La punctul 7 un legat prin care soțul și rudele de sânge ale testatoarei sunt îndatorate însă după moartea acestuia, ca din venitul averei ce va mai rămânea să dea la biserica din Slăvești câte 200 lei în fie-care an, din care 100 lei la săraci.

La punctul 8 dispune a se da lui N. Varlam pensia vieajeră lăsată acestuia de sora testatoarei.

La punctul 9 dă soțului dreptul de a vinde averea imobiliară din Giurgiu pentru achitarea legatului.

La punctul 10 lasă soțului său în deplină proprietate partea din moșie, ce a cumpărat-o împreună și în fine;

La punctul 11 testatoarea repetând dispozițiunea coprinsă la punctul al 6-lea dispune ca restul averei ce va rămânea după moartea soțului, să treacă la rudele sale, care vor împlini legatele în caz când s'ar întâmpla, ca soțul să nu le fi îndeplinit, și dacă nici rudele nu vor achita legatele atunci averea să treacă la stat.

Considerând că pentru ca o dispozițiune să fie o substituțiune fideicomisariă, ea trebuie să îndeplinească următoarele condițiuni:

1) Să coprindă o îndoită liberalitate, având de obiect aceleași bunuri, făcută în folosul a două persoane deosebite, instituitul și substituitul;

2) Aceste liberalități trebuie să fie legate între ele prin o trecere de timp (trectus temporis).

3) Dispoziția trebuie să stabilească între aceste persoane o ordine succesivă în așa mod ca al doilea gratificat (substituitul) să moștenească pe acel instituit sau grevat în urma morței acestuia;

4) Să cuprindă pentru instituit obligațiunea de a păstra și de a remite bunurile substituitului;

Considerând că interpretarea voinței testatorului trebuie a se face, căutând a lămuri termenii întrebunțați prin coprinsul dispozițiunii, iar dispozițiunile, prin înțelesul general al actului, ca prin acest mijloc stăpân pe adevărata intențiune a testatorului să putem decide, dacă dispoziția, coprinde sau nu caracterele unei substituții fideicomisariă; că, conform art. 978 c. civ. dacă s'ar afla dispozițiunii îndoelnice, vor trebui interpretate în sensul mențiunii acelei dispozițiunii;

Considerând că, fiindu-ne, date caracterele substituției fideicomisare, precum și modul cum trebuie a se face interpretarea, să examinăm dacă testamentul defunctei Anastasia Barozzi, coprinde o substituție, prohibită de de art. 803 c. civ.;

Considerând că testatoarea prin o dispozițiune generală, voinde să stabilească, cine va fi legatarul său universal, persoana în favoarea căreia voiește a testa, — lasă moștenitor pe toată averea sa mișcătoare și nemișcătoare fără nici un control, pe soțul G. A. Barozzi; că apoi, pe legatarul universal îl îndatorește prin dispozițiunile coprinse la punctele 1, 2, 7 și 8 a îndeplini câte-va legate singulare, iar la punctele 3 și 9 dispune ca soțul să vîndă anumite porțiuni din moștenire pentru aquitarea legatelor;

Considerând că din coprinsul acestor dispozițiuni (3 și 9) combinate cu aceia de la punctul 6 prin care testatoarea dispune «tot ce va rămânea din averea mea se va moșteni după moartea soțului meu de rudele mele de sânge care se vor găsi atunci în grad succesibil» și cu dispoziția de la punctul 11 «restul averei ce va rămânea după moartea soțului meu, va trece la familia mea». Din coprinsul și combinarea acestor dispozițiuni, nu se poate ajunge la concluziunile reclamantului, că indicându-se legatarului universal anume porțiuni din moștenire, ce trebuiesc a se vinde, prin urmare restul averei trebuie să fie păstrat de legatar, până la moartea sa, pentru a putea fi transmisă apoi conform voinței testatoarei, erezilor acestuia, nu se poate ajunge la această concluziune, de oare ce testatoarea nu zice; «tot ce va mai rămânea din averea sa

după plata legatelor, ci din potrivă voind a-și exprima în mod neîndoelnic, că intențiunea sa este de a lăsa pe soț deplin proprietar al mesei successorale, cu drepturi de a dispune de bunuri cum va voi, îl declară de la început, legatar universal, înlăturând orî-ce fel de control, și continuă această idee manifestând-o în mod expres, ca, restul averei ce va rămânea din averea sa după moartea soțului, se va moșteni de rudele sale care se vor găsi în grad mai apropiat. Termenii acestor dispozițiuni sunt neîndoelnici, verî-ce interpretare e înlăturată. Testatoarea a dispus că numai restul averei ce va rămânea după moartea soțului să treacă la familie. Legatarul universal, e așa dar liber de a dispune cum va voi de bunurile ce i s'au legat. Nu există sarcina de a conserva, așa dar nu poate fi vorba în speță de o substituțiune fideicomisară ;

Considerând că tot atât de neîntemeiat e și argumentul tras din dispozițiunea coprinsă la punctul 10 al testamentului și prin care testatoarea lasă partea din moșie, ce a cumpărat-o împreună cu soțul său, în deplină proprietate a acestuia. Această dispozițiune din conținutul căreia combinat cu cele-l-alte dispozițiuni se caută a se deduce că de oare ce testatoarea indică anume, ce avere lasă în plină proprietate soțului, apoi pentru rest a înțeles, al obliga s'o conserve și s'o remită rudelor testatoarei, are cu totul o altă însemnare de cât aceia ce caută a fi reclamantul. În adevăr din coprinsul dispozițiunei reese că această parte de moșie, a fost cumpărată de amândoi soții, și prin urmare e foarte firesc ca testatoarea să excludă acest bun de la legatul ce face rudelor sale, pentru restul averei, ce va rămâne după moartea soțului ;

Considerând că dispozițiunile coprinse la punctele 4, 5, 7 și 8 sunt legate singulare făcute de testatoare în favoarea a diferite persoane, că aceste dispozițiuni nici nu sunt vizate prin acțiunea în anularea testamentului și prin urmare cată a fi înlăturate din discuțiune ;

Considerând, că fiindu-ne acum cunoscută adevărata intențiune a testatoarei, nici că poate fi vorba în speție, de o substituțiune ci de un legat de residuo.

Legatarul universal este însărcinat de a restitui unor persoane determinabile, ceea ce va rămânea după înstreinare, *id quod supererit*, nu exista sarcină de a păstra toate bunurile și deci aceste bunuri nu sunt scoase din comerț ;

Având în vedere cererea părășilor G. A. Barozi și tutorele minorei Nathalia Slivici, de a li se acorda cheltueli de judecată și tribunalul apreciind acordă d-lui Barozzi 200 lei și minorei Nathalia Slivici una sută lei, în virtutea art. 140 pr. civ.

Pentru aceste motive.

De acord cu conclusiunile d-l loc țiitor de procuror Respinge etc.

(ss) Victor Miclescu, Victor Antonescu.

Grefler, I. Măldărescu.

JUDECATORIA OCOLULUI GIURGIU

Audiența de la 11 Iulie 1897

Cartea de judecată civilă No. 500

Maria Gh. Mirodot cu Theodora Ilie Gheorghiu, tutoarea minorilor săi fi.

Minorî. — Tutelă. — Dacă tutorele se poate împrumula pentru minorî.

Minorî. — Tutelă. — Dacă tutorele poate face în justiție mărturisiri cari să oblige pe minor.

1) Tutorele, fie chiar tatăl său muma, nu se poate împrumuta pentru minorî.

2) Tutorele nu poate face în justiție mărturisiri cari ar avea de efect să oblige pe minorî.

Maria Gh. Mirodot, cu consimțimântul soțului său a chemat în judecată pe Theodora Ilie Gheorghiu ca tutoare a minorilor săi copii, pentru a fi obligată să-î plătească suma de 1300 lei, bani dați în mai multe rînduri pentru hrana și întreținerea minorilor, cerend să i se plătească această sumă din averea rămasă minorilor de pe urma decedatului lor tată.

Judecata,

Asupra acțiunei de față observând lucrările din dosar, interogatorul administrat defendoarei și suținerea părților ;

Avend în vedere că reclamanta nu se servește în susținerea acțiunei sale de cât de interogatoriul defendoarei, și că prin acțiune tinde a obține o hotărîre prin care să se condamne defendoarea la plata sumei în calitate de tutoare, pentru hrana și întreținerea minorilor, din averea rămasă de la defunctul ei soț Ilie Gheorghiu ;

Avend în vedere dispozițiunile art. 401 cod. civ. din care rezultă că tutorele, fie chiar tată sau mamă nu poate lua împrumut pentru minorî ;

Considerând că deși tutorele are dreptul de a urmări plata creanțelor minorilor și a plăti datoriile sale, dar numai în cazul când datoria este certă dar dacă este dubioasă tutorele nu are dreptul să o plătească, de oare-ce în acest caz se presună o transacțiune și pentru a transige, trebuie formalități speciale prevăzute de lege ;

Tutorele nu poate să facă această recunoaștere că ar fi să-î permitem a dispune indirect de averea minorilor. În zadar s'ar zice că acela care poate plăti o datorie are prin aceasta calitatea de a-î recunoaște legitimitatea, de oare ce una este plata, alt-ceva este recunoașterea unei datorii ; a plăti presupune o datorie certă și achitând-o tutorele dă minorului o condițiune mai bună ; pe câtă vreme recunoașterea unei datorii implică neexistența ei, în acest sens, că n'are probe legale, cea ce ar obliga pe minor să o plătească, atunci când ar fi putut să conteste existența ei ;

Considerând de aci conclusiunea că tutorele nu poate face mărturisiri care ar avea de efect să oblige pe minor ; căci ea este un act de dispozițiune și chiar de de donațiune, de unde : cine nu poate da, nu poate mărturisi ;

Considerând că nu trebuie să se obiecteze că tutorele poate să intenteze acțiunile mobiliare, aparținend minorelui ; căci nu e nimic comun între mărturisire și

dreptul de a urmări în justiție, fiind-că tutorele care intentează o acțiune nu dispune de dreptul ce-l preține, din contra îl menține; dreptul este sub garanția justiției și în caz când minorul, ar fi rău apărât are noi mijloace la dispozițiunea sa; pe câtă vreme mărturisirea este dispozițiunea pură și simplă a dreptului care face obiectul procesului;

Maî considerând încă că dacă ne-am pune în situațiunea când tutorele n'ar fi recunoscut datorია și reclamantul ar fi fost forțat de a se servi de jurământ, în cazul acesta jurământul ar fi neadmisibil, întru cât el implică ideea de transacțiune, or tutorele singur nu poate transige, fără a distinge între drepturile mobiliare și imobiliare.

Pentru aceste motive, respinge, etc.

(ss) Jude, G. Negrea.

INFORMAȚIUNI

Aflăm cu multă plăcere că d-l Dimitrie Alexandrescu, eruditul profesor de drept civil de la facultatea de drept, din Iași și avocat, a fost numit membru corespondent al Institutului din Franța, secțiunea sociologică.

Unul din corespondenții noștri din Giurgiu ne scrie următoarele:

„Zilele trecute s'au petrecut în orașul nostru o serie de fapte scandaloase, și cu multă părere de rău trebuie să mărturisim că parquetul nu a corespuns menirei sale și așteptărilor cetățenilor indignați de aceste fapte.

«Iată în scurt de ce este vorba: Câțiva școlari din liceele din București, originari din Giurgiu, voind să dovedească că sunt deștepți, au cântat într'o seară în grădina de pe malul Dunărei, zisă «la Alei», o mulțime de cântece foarte triviale și obscene, ceea ce a silit pe familiile ce erau la grădină să plece; unul din asistenți, veterinarul județului, făcând acelor școlari observațiuni că de ce sunt așa puțin cuvințioși, a fost insultat, ceia ce l'a silit să aplice unuia din acei nerușinați o corecțiune bine simțită și foarte meritată; două seri în urmă, o parte din acei școlari, ascunși într'o ulicioară, au pândit pe acel domn veterinar, și pe la orele 12 din noapte, când acesta se întorcea cu soția sa de la grădină, l'au atacat pe la spate lovindu-l cu bâtele; victima a recunoscut pe agresorii săi, unul din ei fiind chiar cel ce primise corecțiunea în aleii împreună cu un frate al său, însă nu a putut să-i prindă nevoit fiind să stea locului spre a îngriji de soția sa ce căzuse jos speriindu-se de acest atac mișelesc.

«În fața acestor fapte, parquetul a stat în nemișcare mulțumindu-se, în urma petiției victimei, a delega pe un comisar să anqueteze faptul; comisarul s'a grăbit să nu descopere pe agresori, de și tot orașul îi cunoaște și îi numește.

«Mulți se întreabă de ce d-l procuror local, care de alt-fel este un bun și excelent magistrat, nu a luat nici o măsură contra acestor școlari corupți și cu apucături de făcători de rele; oare-nu cum-va, pretind unii,

pentru-că s'ar fi temut de *apostrofele teribile* ale unui politician din localitate? Sau poate, pretind alții, pentru-că d-l procuror este local, giurgiuvean, și între agresori, cari sunt locali, și victimă, care este străin, s'a arătat mai blând față de cei d'întâiu, căci de, cămașa este mai aproape de corp de cât haina. Ori-care ar fi cauza, este de regretat abținerea d-lui procuror, care în tot d'auna a dat dovezi că este un excelent magistrat».

Credem și noi ca corespondentul nostru, că din momentul ce d-l veterinar a fost victima unui atac premeditat și cu pândire, faptul era foarte grav, și d-l procuror, pe care și noi îl cunoaștem ca un bun magistrat, ar fi putut găsi în arsenalul codului penal și al instrucțiunii criminale câte-va articole de lege pe cari punându-le în aplicare împreună cu colegul său de la instrucțiune prin aceasta ar fi dat o satisfacțiune și cetățenilor alarmați, și în acelaș timp, printr'o constângere corporală de trei patru zile, ar fi adus pe calea cea bună pe acei rătăciți.

A apărut în o frumoasă broșură, două proiecte: *Fundațiunea «Ferdinand-Maria»* și *Crearea unui «Munte de Pietate»* memoriu asupra celui mai nemerit mijloc pentru crearea unui fond de ajutoare în favorul celor atinși de puterile elementare ale naturii (incendiuri, inundații, etc.), elaborat de Michail El. Nachmias, diplomat în științele comerciale, director-poprietar al casei de schimb și al revistei financiare «Merecurul Român».

BIBLIOGRAFIE

A apărut 2 volume:

TRATAT TEORETIC ȘI PRACTIC
DE
PROCEDURA CIVILA
DE
DIMITRIE CHEBAPCI
Doctor în drept, Avocat

Primul volum conține: Legea judecătoriilor de pace, acțiunile posesorie, acțiunea de revendicare, regulamentul de hotărnicii, legea de expropriere pentru cauză de utilitate publică.

Volumul al II-lea conține:

ESECUȚIUNEA SILITĂ

Ambele volume fiind de mare folos, magistraților, avocaților și studenților în drept, ele se găsesc de vânzare la autor *str. Planțelor No. 39*, și se pot procura în urma unei scrisori și a înăntării costului prin mandat poștal.

AVIS

Domnii abonați, rămași în întârziere cu plata, sunt rugați a ține seamă de sacrificiile ce ne impunem cu apariția regulată a acestui ziar și a grăbi achitarea abonamentelor datorate: în provincie în mâinile d-lui I. RIVEANU, singurul agent autorizat de noi, iar în București d-lui MANOLE HERIȘESCU, de la cari se vor primi chitanțe din registru cu mateu

Plățile se vor putea face și prin mandate sau timbre poștale pe adresa I. CODREANU, redactor-proprietar al ziarului *Curierul Judiciar*, Cheul Dâmboviței No. 91, București.